

Utklipp av: Stavanger

1/57
/6

14_02_05

CAUX ET EVENTYR — VERDENS HÅP

„Ble jeg døpt av Oxford-bevegelsen, ble jeg konfirmert av MRA“

Der foregår store og gledelige ting rundt i verden i dag, ting som har større betydning enn mange aner. Det får man et innblikk i når man leser boken «Verden gjenreist» av Peter Howard, men også ved å overvære et MRA-møte. Det gjør godt å høre om hvor intenst det arbeides rundt om i verden for moralsk opprustning, om hvordan ringene stadig blir større, og om hvordan ansvaret for å skape en ny verden blir mer og mer påtrengende for det enkelte menneske. Eller som det så betegnende ble uttrykt på et møte onsdag av en som nylig hadde vært i kontakt med MRA i Oslo og var blitt grepet av det hektiske tempo man der arbeidet i: — Jeg hadde inntrykk av at det gjaldt for menneskene å få henge på, ellers kunne det bli for sent!

På et møte som ble ledet av ekteparet Hansteen, var der også en gjest fra Bergen, direktør *Leif Sundt*, fra Tangens Gardinfabrikk. Han kunne fortelle at han var et av Oxford-bevegelsens første «ofre» allerede i 1934. — Men ble jeg døpt den gangen, ble jeg konfirmert i 1948, da jeg traff sammen med MRA i Danmark, etter først å ha stillet meg meget skeptisk overfor denne bevegelsen, sa han og ga mange eksempler på den store betydning hans forvandlede livsførsel hadde hatt for ham selv og hans bedrift, hvor det nå hersker full tillit mellom overordnede og underordnede, og hvor man kommer sammen for å drøfte forskjellige problemer.

Morsomt var det også å høre om hvordan hr. Sundt under et opphold i Caux oppdaget synd hos seg selv, som han lenge hadde ergret seg over hos sitt personale, nemlig selvforsvaret. («det er ikke meg som har

gjort ditt eller datt»). Det var under noe så enkelt som potetskrelling han oppdaget dette, så selv den ubetydeligste handling kan få stor rekkevidde. A strengle bønner kan også føre til at man oppdager betydningen av å utføre et hvilket som helst arbeide med kjærlighet. De bønner som ikke blir strenglet skikkelig, smaker ikke godt, men irriterer. På samme måte er det med alt arbeide som man utfører slurvet og planløst, enten det som utføres av arbeideren eller det som legges til rette fra den overordnede.

Hr. Sundt innrømmet villig at det ikke er lett å holde 100 pst. rett kurs, men husker man hver dag å legge om roret, så kan man komme på rett kjøll igjen. Men da må man også være villig til daglig forvandling!

Hr. Sundt karakteriserte Caux som et eventyr, verdens håp. Her foregår en kamp mot materialismen, for en bedre verden, — men for å være med på denne krigstjeneste må man være villig til å ofre alt, også alt som heter tidsfordriv, sa hr. Sundt.

Martin Johnsen ga så et kort referat fra det internasjonale møtet i Sarpsborg som ble holdt på fagforeningenes innbydelse, og konkluderte med å si at dersom slagordet: ikke hvem som har rett, men hva som er rett, ble omsatt i praksis, ville det bli bedre både i verden og på arbeidsplassen.

Fru Marie Johnsen fortalte fra et par møter i Oslo, hvor særlig de unge «full-timere» hadde gjort et mektig inntrykk på henne. De arbeider praktisk tatt natt og dag, sa hun.

Arkitekt *Hansteen* ga en oriente-

ring om en stor internasjonal konferanse i det amerikanske Caux — Mackinac — i Michigan i første halvdel av juni og den betydning man tillegger den. Sommerkonferansen i Caux er lagt til siste halvdel av juli i år, og hr. Hansteen understreket hva det har å si for det enkelte menneske selv og gjennom ham, for familien, bedriften, kort sagt for samfunnet, å få et opphold i Caux. Den minste handling som blir utført av det enkelte individ har sammenheng med det som skjer ute i verden — til godt eller ondt. Derfor gjelder det om at så mange som mulig kan reise til Caux, også fra Stavanger, og bli overbevist om at det hjelper å bli forvandlet selv!